

Asiakirjojen tiedoksianto

Sarja tapausselostuksia¹

Professori tohtori Stefan Huber, LL.M., Tübingenin yliopisto

Sisällys

A.	Kysymykset.....	2
I.	Alkuskenaario.....	2
II.	Tapausselostus I.....	2
III.	Tapausselostus II	3
IV.	Tapausselostus III	3
V.	Tapausselostus IV	4
B.	Menetelmää koskevat neuvot.....	4
I.	Yleinen tavoite ja keskeiset teemat.....	4
II.	Työryhmät ja seminaarin rakenne	5
III.	Lisämateriaali	5
IV.	Viimeaikainen kehitys	5
C.	Ratkaisut.....	7
I.	Alkuskenaario.....	7
II.	Tapausselostus I.....	8
III.	Tapausselostus II	11
IV.	Tapausselostus III	14
V.	Tapausselostus IV	16
D.	Liite.....	17
	Asiakirjojen tiedoksianto - Sarja tapausselostuksia	17
I.	Alkuskenaario.....	17
II.	Tapausselostus I.....	17
III.	Tapausselostus II	18
IV.	Tapausselostus III	18

¹Laadittu hankkeen ”Better applying European cross-border procedures: legal and language training for court staff in Europe” (suom. ”Eurooppalaisten rajat ylittävien menettelyjen soveltamisen parantaminen: eurooppalaisen tuomioistuinhenkilöstön oikeudellinen ja kielikoulutus”) yhteydessä, avustussopimuksen numero: 806998.

Asiakirjojen tiedoksi

V. Tapausselostus IV	19
D. Liite: Seminaareissa jaettava tapausselostus	16

Tämä julkaisu on saanut osarahoitusta Euroopan unionin vuosien 2014–2020 oikeusalan ohjelmasta.

A. Kysymykset

I. Alkuskenaario

Saksalaisen tuomioistuimen on annettava asiakirja tiedoksi kolmelle henkilölle: A asuu Irlannissa, B:n kotipaikka on Tanskassa ja C asuu Puolassa.

Kysymys: Voiko jostakin ylikansallisesta välineestä olla apua?

II. Tapausselostus I

Tuomioistuimen jäsenvaltiossa 1 on annettava asiakirja tiedoksi vastaajalle, joka asuu jäsenvaltiossa 2. Kun asia oli pantu vireille, haaste oli annettu asianmukaisesti tiedoksi vastaajalle, ja tuomioistuin oli pyytänyt vastaajaa ilmoittamaan sellaisen edustajan osoitteen jäsenvaltiossa 1, joka olisi oikeutettu vastaanottamaan oikeudenkäyntiasiakirjoja vastaajan puolesta. Vastaaja ei kuitenkaan ole ilmoittanut osoitetta. Tästä syystä tuomioistuin haluaa soveltaa kansallisen lainsäädäntönsä prosessioikeudellista sääntöä, jonka nojalla tuomioistuin voi jättää asiakirjat tosiasiallisesti toimittamatta, mikäli ulkomailla asuva vastaaja ei ole ilmoittanut edustajansa osoitetta tuomioistuinvaltiossa. Tämän säännön nojalla asiakirja voitaisiin antaa tiedoksi yksinkertaisesti niin, että tuomioistuin sisällyttää asiakirjan oikeudenkäyntiaineistoon.

Kysymys 1: Onko tuomioistuimella oikeus soveltaa tätä kansallisen lainsäädännön prosessioikeudellista sääntöä ja antaa asiakirja tiedoksi sisällyttämällä se oikeudenkäyntiaineistoon?

Asiakirjojen tiedoksianto

Kysymys 2: Miten tuomioistuin voisi menetellä eurooppalaisen tiedoksiantoasetuksen mukaan?

III. Tapausselostus II

Herra Who on nostanut sopimusta koskevan kanteen jäsenvaltion 1 tuomioistuimessa. Kanne on annettava tiedoksi vastaajalle, joka asuu jäsenvaltiossa 2. Jäsenvaltiossa 1 tuomioistuin järjestää asiakirjojen tiedoksiannon. Kantaja pyytää tuomioistuinta lähettämään jäsenvaltion 1 kielellä laaditun kanteen vastaajalle postitse ilman käännöstä asian käsittelyn nopeuttamiseksi ja rahan säästämiseksi. Kantaja selittää, että vastaaja osaa jäsenvaltion 1 kieltä.

Kysymys 1: Miten suojataan vastaajan edut?

Kysymys 2: Miten tuomioistuimen olisi meneteltävä, jos vastaajalle ei ole ilmoitettu, että hänellä on oikeus kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa?

Kysymys 3: Vastaaja, joka on 30-vuotias, kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa. Mitä oikeudellisia seurauksia siitä on, jos sopimusneuvottelut on käyty kokonaisuudessaan jäsenvaltion 1 kielellä ja jos vastaaja on viettänyt 10 vuotta elämästään (8-vuotiaasta 18-vuotiaaksi) kyseisessä jäsenvaltiossa?

Kysymys 4: Vastaaja kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa. Mitä oikeudellisia seurauksia siitä on, jos tuomioistuin ei ole vakuuttunut siitä, että vastaaja osaa jäsenvaltion 1 kieltä? Kanne koostuu yhdestä pääasiakirjasta ja joukosta muuta sopimukseen liittyvää asiakirja-aineistoa (liiteasiakirjoista).

Kysymys 5: Kantaja oli nostanut kanteen vain muutamaa päivää ennen määräajan umpeutumista. Vastaaja sai kanteen 1. helmikuuta mutta kieltäytyi vastaanottamasta sitä. Vastaaja sai käännöksen kanteesta 3. maaliskuuta. Milloin kanne katsotaan tiedoksi annetuksi määräajan laskennassa?

IV. Tapausselostus III

Tuomioistuimen jäsenvaltiossa 1 on annettava asiakirja tiedoksi vastaajalle, joka asuu jäsenvaltiossa 2. Tuomioistuin päättää toimittaa asiakirjan postitse. Tuomioistuin ei saa koskaan vastaanottotodistusta. Postista kuitenkin vahvistetaan, että kirje oli annettu herra

Asiakirjojen tiedoksianto

Whylle vastaajan osoitteessa. Herra Why on vastaajan 34-vuotias veli. Tämä oli viettänyt lomansa vastaajan luona.

Kysymykset: Onko asiakirja annettu tiedoksi asianmukaisesti tiedoksiantoasetuksen mukaan? Antaako tiedoksiantoasetus mahdollisuuden yksipuoliseen tuomioon, mikäli vastaaja ei milloinkaan saavu oikeuteen?

V. Tapausselostus IV

Jäsenvaltion 1 lainsäädännön mukaan kantajien on järjestettävä kantelun tiedoksiantaminen pyytämällä haastemiestä antamaan asiakirjan tiedoksi. Vastaaja asuu jäsenvaltiossa 2, jossa noudatetaan samanlaista menettelyä.

Kysymys: Voiko kantaja ottaa suoraan yhteyttä haastemieheen jäsenvaltiossa 2 järjestääkseen kanteensa tiedoksiantamisen?

B. Menetelmää koskevat neuvot

I. Yleinen tavoite ja keskeiset teemat

Tämän koulutuspaketin tavoitteena on tutustuttaa jäsenvaltioiden tuomioistuinhenkilöstö eurooppalaisiin sääntöihin, jotka koskevat asiakirjojen tiedoksiantamista ulkomailla. Keskeiset teemat ovat seuraavat:

1. Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ('asiakirjojen tiedoksianto') ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 (jäljempänä "tiedoksiantoasetus")² soveltamisala.
2. Tiedoksiantoasetuksen yleinen rakenne.
3. Tiedoksiantoasetuksen ja jäsenvaltioiden kansallisen prosessioikeudellisen lainsäädännön suhde.
4. Tiedoksiantoasetuksen joustava lähestymistapa, joka sisältää useita eri menetelmiä asiakirjojen tiedoksiantamiseen ulkomailla; näiden menetelmien keskinäinen suhde.
5. Asiakirjojen vastaanottajan etujen suojaaminen.
7. Hallinnolliset yksityiskohdat: Miten kansallisen viranomaisen tulisi menetellä tietyssä tilanteessa? Milloin kansallisen viranomaisen pitäisi lähettää tiedoksiantopyyntö toiseen jäsenvaltioon? Mistä kansallinen viranomainen voi löytää sähköisen version lomakkeista,

²Euroopan unionin virallinen lehti, 10.12.2007, L 324/79:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/ALL/?uri=CELEX%3A32007R1393>.

Asiakirjojen tiedoksianto

joita tarvitaan pyynnön laadintaan tai pyyntöön vastaamiseen? Mitä kieltä on käytettävä? Mitä kautta kansallinen viranomainen tai yksityinen hakija voi löytää elimen, johon asiakirjojen tiedoksiantopyyntö on lähetettävä?

II. Työryhmät ja seminaarin rakenne

Istunnon tulisi alkaa kouluttajan johdannolla, jossa esitellään tiedoksiantoasetuksen keskeiset piirteet. Tämän tulisi kestää noin 60 minuuttia, ja tässä ajassa olisi myös keskusteltava alkuskenaariosta sekä tapausselostuksesta I koko seminaariryhmän kesken. Sen jälkeen, kun ryhmässä on keskusteltu tapausselostukseen I liittyvistä kahdesta kysymyksestä, kouluttajan tulisi esitellä integroidut vuorovaikutteiset harjoitustehtävät (ks. sivu 10). Näiden harjoitustehtävien ratkaisemisessa koko ryhmän kesken on etuna se, että tähän tarvitaan vain yksi internetyhteydellä varustettu elektroniikkalaitte – olisi tietenkin hienoa, jos seminaarin järjestäjällä olisi mahdollisuus tarjota osallistujille enemmän laitteita. Harjoitustehtävien ratkaisemiseen ja kokemusten jakamiseen olisi varattava noin 30 minuuttia. Pientä taukoa suositellaan pidettäväksi noin 90 minuutin kuluttua. Jäljellä olevien tapausselostusten (tapausselostukset II–IV) käsittelemistä varten seminaariryhmä tulisi jakaa pieniin (6–8 osallistujan) työryhmiin, joilla on 60 minuuttia aikaa käydä läpi kaikki kysymykset ja harjoitustehtävät. Lopuksi ratkaisuihin ja mahdollisista avoimeksi jääneistä kysymyksistä keskustellaan koko ryhmän kesken (noin 45 minuuttia).

Osallistujille voi olla hyötyä siitä, että kouluttaja erottaa toisistaan selkeästi pyynnön esittävän viranomaisen ja pyynnön vastaanottavan valtion näkökulman.

III. Lisämateriaali

Vaikuttaisi olevan hyödyllistä tiivistää kunkin ratkaisun keskeiset osatekijät PowerPoint-esitykseen ja antaa osallistujille täydentäviä kirjallisuussuosituksia seminaarin kielellä. Tiedoksiantoasetuksen on joka tapauksessa oltava kaikkien osallistujien käytettävissä. Kokemus on osoittanut, että osallistujat, joille säädös ei ole entuudestaan tuttu, hahmottavat sen rakenteen ja sisällön paljon nopeammin, jos heille annetaan säädöksestä paperiversio.

IV. Viimeaikainen kehitys

Komissio esitti toukokuussa 2018 ehdotuksen tiedoksiantoasetuksen uudistamiseksi (Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa

Asiakirjojen tiedoksianto

(’asiakirjojen tiedoksianto’) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 muuttamisesta³, COM(2018) 379). Tämä ehdotus on esitetty sitä varten, että tiedoksiantoa ulkomailla halutaan tehostaa ennen kaikkea käyttämällä nykyaikaisia viestintävälineitä. Tämän lisäksi ehdotuksen tarkoituksena on selkeyttää tiedoksiantoasetuksen ja jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön suhdetta. Ehdotusta käsiteltiin Euroopan parlamentissa ensimmäisen kerran 13. helmikuuta 2019.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1553465200066&uri=CELEX:52018PC0379>.

C. Ratkaisut

I. Alkuskenaario

Unionin lainsäätävä antoi rajat ylittävän asiakirjojen tiedoksiannon alalla ensimmäisen tiedoksiantoasetuksen vuonna 2000 (nro 1348/2000⁴). Vuonna 2007 lainsäätävä korvasi tämän asetuksen tiedoksiantoasetuksella 1393/2007, jota on ollut määrä soveltaa 13. marraskuuta 2008 alkaen. Kummankin asetuksen 1 artiklassa soveltamisala rajataan koskemaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisiä rajat ylittäviä tilanteita. Tanskaa asetukset eivät kuitenkaan koske. Syitä tähän selostetaan ensimmäisen tiedoksiantoasetuksen johdanto-osan 18 kappaleessa ja uuden tiedoksiantoasetuksen johdanto-osan 29 kappaleessa: ”Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan - -.”⁵

Nämä säädöstekstit ovat kuitenkin harhaanjohtavia. Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa tehdyn sopimuksen⁶ ja Tanskan täydentävän ilmoituksen⁷ nojalla tiedoksiantoasetusta sovelletaan Tanskan ja muiden EU:n jäsenvaltioiden välillä.

Irlannin tilanteesta säädetään johdanto-osan 28 kappaleessa:

”Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.”

Muiden jäsenvaltioiden osalta ei ole minkäänlaisia erityisjärjestelyjä. Kaikkia niitä sitovat ne asetukset, joita EU:n lainsäätävä antaa oikeudellisesta yhteistyöstä siviilioikeudellisissa asioissa. Näin ollen seuraavassa esityksessä Tanska ei jää ilmaisun ”jäsenvaltio”

⁴ Euroopan unionin virallinen lehti, 30.6.2000, L 160/37: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/ALL/?uri=celex:32000R1348>.

⁵ Uuden tiedoksiantoasetuksen sanamuoto; taustatietojen osalta ks. Amsterdamin sopimus, sivu 101 (https://europa.eu/european-union/law/treaties_fi); Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan nojalla oikeudellisesta yhteistyöstä siviilioikeudellisissa asioissa annetut asetukset eivät sido Tanskaa. Näin ollen tiedoksiantoasetus 1348/2000 ja sitä seuraava asetus 1393/2007 eivät automaattisesti sitoneet Tanskaa. Tanskan asemasta Lissabonin sopimuksen jälkeen ks. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen pöytäkirja N:o 22: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A12012E%2FPRO%2F22>.

⁶ Euroopan unionin virallinen lehti, 17.11.2005, L 300/55: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2005.300.01.0053.01.FIN&toc=OJ:L:2005:300:TOC#L_2005300FI.01005501. Tämä sopimus koskee ensimmäistä tiedoksiantoasetusta 1348/2000.

⁷ Euroopan unionin virallinen lehti, 10.12.2008, L 331/21: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2008.331.01.0021.01.FIN&toc=OJ:L:2008:331:TOC.

Tämä ilmoitus koskee uutta tiedoksiantoasetusta 1393/2007.

ulkopuolelle, vaan – toisin kuin tiedoksiantoasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa todetaan – ”jäsenvaltiolla” tarkoitetaan tässä Euroopan unionin kaikkia jäsenvaltioita. Ilmaisulla ”tiedoksiantoasetus” tarkoitetaan uutta tiedoksiantoasetusta 1393/2007.

II. Tapausselostus I

Kysymys 1: Tämä kysymys koskee tiedoksiantoasetuksen luonnetta: Onko tiedoksiantoasetus luonteeltaan yksinomaisesti sovellettava säädös, vai onko se täydentävä säädös, jota tuomioistuimet voivat soveltaa asian käsittelyn tehostamiseksi? Mikäli asetusta olisi luonteeltaan täydentävä, kansalliset tuomioistuimet voisivat vapaasti valita, annetaanko asiakirjat tiedoksi ulkomailla tiedoksiantoasetuksen mukaisesti vai annetaanko ne tiedoksi riita-asiain oikeudenkäyntiä koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti. Tiedoksiantoasetuksen 1 artiklassa, jossa määritellään asetuksen soveltamisala, todetaan, että

”- - asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, joissa oikeudenkäynti- tai muu asiakirja on lähetettävä tiedoksiantoa varten jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon”.

Tämän säännöksen sanamuoto ei ole kovin selkeä, sillä siinä ei puututa kysymykseen siitä, milloin asiakirja on lähetettävä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon. Näin 1 artiklan sanamuoto avaisi mahdollisuuden tulkinnalle, jonka mukaan päätös siitä, pitäisikö asiakirja lähettää toiseen jäsenvaltioon vai voidaanko tiedoksianto suorittaa tuomioistuinvaltiossa esimerkiksi sisällyttämällä asiakirja osaksi oikeudenkäyntiaineistoa, perustuisi jäsenvaltioiden kansalliseen prosessioikeudelliseen lainsäädäntöön.

Analysoimalla tiedoksiantoasetuksen tavoitteita saatetaan saada asiasta parempi käsitys: Tiedoksiantoasetuksen antamisella on pyritty kahteen tavoitteeseen: asioiden käsittelyn tehostamiseen ja vastaanottajien vähimmäissuojan takaamiseen. Tämä käy hyvin selvästi ilmi tiedoksiantoasetuksen 19 artiklasta, joka koskee yksipuolisten tuomioiden vähimmäisedellytyksiä. Kyseisessä artiklassa säädetty vastaanottajien suoja vaarantuisi, mikäli jäsenvaltiot voisivat päättää riita-asiain oikeudenkäyntiä koskevien kansallisten sääntöjensä perusteella, missä olosuhteissa asetusta sovelletaan. Näin ollen vaikuttaisi olevan perusteltua katsoa, että – toisin kuin todisteiden vastaanottamista koskeva asetusta – tiedoksiantoasetus on luonteeltaan yksinomaisesti sovellettava säädös, jota kansallisten viranomaisten on sovellettava, jos asiakirjan vastaanottaja asuu ulkomailla. Euroopan unionin tuomioistuin on jo saanut tilaisuuden selventää tätä seikkaa seuraavasti:

Asiakirjojen tiedoksianto

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-325/11, Alder, EU:C:2012:824:

”Kyseessä olevan asetuksen systemaattisesta tulkinnasta ilmenee näin ollen, että siinä säädetään ainoastaan kahdesta tilanteesta, joissa oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksi antaminen jäsenvaltioiden välillä on jätetty sen soveltamisalan ulkopuolelle, eli yhtäältä silloin, kun asiakirjan vastaanottajan asuinpaikka tai tavanomainen oleskelupaikka ei ole tiedossa, ja toisaalta silloin, kun tämä on nimennyt virallisen edustajan oikeudenkäyntijäsenvaltiossa. Kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 49 kohdassa, muissa tilanteissa, joissa oikeudenkäyntiasiakirjan vastaanottaja asuu toisessa jäsenvaltiossa, oikeudenkäyntiasiakirjan tiedoksi antaminen kuuluu väistämättä asetuksen N:o 1393/2007 soveltamisalaan ja se on näin ollen suoritettava kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan samassa asetuksessa säädetyillä tavoilla.”

Tästä päätöksestä seuraa, että tarkasteltavassa tapauksessa tuomioistuin ei voi antaa asiakirjoja tiedoksi sisällyttämällä ne oikeudenkäyntiaineistoon vaan tuomioistuimen on valittava tähän tarkoitukseen jokin tiedoksiantoasetuksessa säädetyistä menetelmistä.

Tietoa komission ehdotuksesta tiedoksiantoasetuksen uudistamiseksi

Komissio on ehdottanut seuraavan 7a artiklan sisällyttämistä asetukseen:

”Velvoite nimetä edustaja tiedoksiantoa varten tuomioistuimen sijaintijäsenvaltiossa

1. Jos haastehakemus on annettu vastaajalle tiedoksi, tuomioistuimen sijaintijäsenvaltion lainsäädännössä voidaan velvoittaa asianosaiset, joiden kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, nimeämään edustaja asiakirjojen tiedoksiantoa varten tuomioistuimen sijaintijäsenvaltiossa.

2. Jos asianosainen laiminlyö velvollisuuden nimetä edustaja 1 kohdan mukaisesti eikä hän ole ilmaissut suostumustaan sähköisen käyttäjätilin käyttöön tiedoksiantoa varten 15 a artiklan b kohdan mukaisesti, asiakirjojen tiedoksiantoon voidaan käyttää mitä tahansa tuomioistuimen sijaintijäsenvaltion lainsäädännössä sallittua tiedoksiantomenetelmää oikeudenkäynnin aikana edellyttäen, että kyseiselle asianosaiselle on ilmoitettu asianmukaisesti tällaisesta seurauksesta.”

Jos tästä asetusehdotuksesta tulee laki, uusi säännös muuttaisi vastauksen tapausselostuksen I kysymykseen 1.

Kysymys 2: Tiedoksiantoasetuksessa säädetään useista eri tiedoksiantomenetelmistä. Asetuksen 1 jaksossa vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti tiedoksiantopyyntö osoitetaan sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa asiakirja on annettava tiedoksi. Jaksossa kuvataan tapaa, jolla jäsenvaltiot ovat perinteisesti antaneet toisilleen oikeudellista apua. Tässä skenaariossa vastaanottavan viranomaisen on suoritettava tiedoksianto oman kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti (ks. tiedoksiantoasetuksen 7 artikla).

Asiakirjojen tiedoksianto

Tiedoksiantoasetuksen 2 jaksossa säädetään vaihtoehtoisista menetelmistä, joista keskeisin on 14 artiklan mukainen postitiedoksianto. Tässä skenaariossa jäsenvaltion 1 tuomioistuin voi antaa tiedoksiannon tuomioistuINVALTION postin tehtäväksi, jolloin tiedoksianto suoritetaan kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta tai vastaavaa käyttäen.

Asetuksessa ei vahvisteta minkäänlaista eri tiedoksiantomenetelmien keskinäistä hierarkiaa. Kansallisten viranomaisten on päätettävä, minkä menetelmän ne valitsevat, kunkin asian olosuhteiden perusteella kansallisen prosessioikeudellisen lainsäädännön mukaisesti. Jos asian käsittelyn halutaan olevan mahdollisimman nopea ja varma, voidaan peräti käyttää samanaikaisesti sekä tiedoksiantoasetuksen 14 artiklan mukaista suoraa postitiedoksiantoa että tiedoksiantoasetuksen 1 jakson mukaista tiedoksiantopyyntöä.

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-325/11, Alder, EU:C:2012:824:

”- - asetuksessa N:o 1393/2007 itsessään, sen 2 jaksossa, säädetään arvojärjestystä käyttöön ottamatta muista mahdollisista toimittamistavoista (asia C-473/04, *Plumex*, tuomio 9.2.2006, Kok., s. I-1417, 19–22 kohta), kuten asiakirjojen lähettämisestä konsuliviranomaisten tai diplomaattisten edustajien välityksellä, diplomaattisten edustajien tai konsuliviranomaisten toimittamasta asiakirjojen tiedoksi antamisesta, postitiedoksiannosta tai vielä henkilön, jonka etua oikeudenkäynti koskee, hakemuksesta tapahtuvasta oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksi antamisesta suoraan vastaanottavan valtion oikeusviranomaisten, viranomaisten tai muiden toimivaltaisten henkilöiden välityksellä.”

Harjoitustehtävät:

(1) Etsi toimivaltainen vastaanottava viranomainen tapaukselle, jossa asiakirja on annettava tiedoksi henkilölle, jonka sijaintipaikka on Saksa, Swisttal, postinumero 53913.

=> Käytä Euroopan oikeusportaalia

https://beta.e-justice.europa.eu/373/FI/serving_documents.

Vastaus:

Amtsgericht Rheinbach, Schweigelstraße 30; 53359 Rheinbach

Puhelin: +49 2226 801-0; Faksi: +49 2226 801-422;

Sähköposti: poststelle@ag-rheinbach.nrw.de

(2) Etsi tiedoksiantopyynnön laadinnassa käytettävä asianmukainen lomake ja täytä vastaanottavaa viranomaista koskevat tiedot; mitä kieltä tulee käyttää?

=> Lue tiedoksiantoasetuksen 4 artikla.

=> Käytä Euroopan oikeusportaalia

https://beta.e-justice.europa.eu/373/FI/serving_documents.

Vastaus:

Liitteen I lomake; 2 kohta; Saksa hyväksyy saksan ja englannin kielellä esitetyt pyynnöt.

Asiakirjojen tiedoksianto

Huomautus kouluttajille: Tätä kohtaa voisi olla kiintoisaa tarkastella myös sellaisessa tilanteessa, jossa asiakirja on lähetettävä maahan, jossa seminaari järjestetään.

(3) Miten lomake pitää lähettää vastaanottavaan tuomioistuimeen?

=> Lue tiedoksiantoasetuksen 2 artiklan 4 kohta.

=> Tarkista Saksan antamat tiedot osoitteessa

https://beta.e-justice.europa.eu/373/FI/serving_documents

Vastaus: Saksa ottaa pyyntöjä vastaan lähettipalvelun ja faksin kautta. Myöhempi epävirallinen viestintä voidaan hoitaa myös sähköpostitse ja puhelimitse.

Huomautus kouluttajille: Tätä kohtaa voisi olla kiintoisaa tarkastella myös sellaisessa tilanteessa, jossa asiakirja on lähetettävä maahan, jossa seminaari järjestetään.

(4) Miten vastaanottavan viranomaisen tulee reagoida?

=> Lue tiedoksiantoasetuksen 6 ja 7 artikla ja hyödynnä tietoja osoitteessa

https://beta.e-justice.europa.eu/373/FI/serving_documents.

Vastaus: Vastaanottavan viranomaisen on lähetettävä vastaanottotodistus käyttämällä asianomaista kohtaa liitteen I lomakkeessa seitsemän päivän kuluessa ja pyydettyä tarvittaessa lisätietoja. Mikäli mitään lisätietoja ei tarvita, vastaanottavan viranomaisen on annettava asiakirja tiedoksi yhden kuukauden kuluessa kansallisen lainsäädännön eli vastaanottavan valtion lainsäädännön prosessioikeudellisten sääntöjen mukaisesti.

III. Tapausselostus II

Kysymys 1: Tiedoksiantoasetuksen 8 artiklassa vastaanottajalle annetaan oikeus kieltäytyä vastaanottamasta kirjettä, jos asiakirjat on laadittu kielellä, joka ei ole vastaanottavan valtion virallinen kieli tai kieli, jota vastaanottaja ymmärtää, ja jos asiakirjojen mukana ei ole käännöstä tällaiselle kielelle. Vastaanottajalle on ilmoitettava tästä oikeudesta. Ilmoituksen tekemisestä vastaavan kansallisen viranomaisen on käytettävä tiedoksiantoasetuksen liitteessä II olevaa lomaketta.

Tätä mekanismia sovelletaan myös asiakirjojen suoriin postitiedoksiantoihin, ks. tiedoksiantoasetuksen 8 artiklan 4 kohta.

Kysymys 2: Tiedoksiantoasetuksessa ei suoraan käsitellä tilannetta, jossa vastaanottajalle ei ole ilmoitettu hänen oikeudestaan kieltäytyä asiakirjojen vastaanottamisesta. Tiedoksiantoasetuksen 8 artiklan 3 kohdassa säädetään kuitenkin seurauksista, joita sillä on, että asiakirjojen mukana ei ole toimitettu 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käännöstä. Asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa todetaan selkeästi, että käännöksen puuttuminen ei tee

Asiakirjojen tiedoksianto

tiedoksiantoa pätemättömäksi vaan kyseessä on menettelyvirhe, joka voidaan korjata lähettämällä käänös. Vastaavasti tilanne, jossa vastaanottajalle ei ole ilmoitettu tämän oikeudesta kieltäytyä asiakirjan vastaanottamisesta, voidaan korjata lähettämällä tämä ilmoitus vastaanottajalle. Tähän on käytettävä lomaketta asetuksen liitteessä II. Tämä lomake on annettava tiedoksi vastaanottajalle jollakin tiedoksiantoasetuksessa säädetyistä menetelmistä. Euroopan unionin tuomioistuin on päättänyt tähän ratkaisuun kahdessa päätöksessä.

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603:
”Seurauksista, jotka aiheutuvat siitä, että asiakirjan vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa sillä perusteella, että asiakirjaan ei ollut liitetty käänöstä kielellä, jota hän ymmärtää, tai jollakin vastaanottavan jäsenvaltion virallisista kielistä, unionin tuomioistuin on jo todennut asetusta N:o 1393/2007 edeltäneen asetuksen N:o 1348/2000 osalta, että menettelyä ei ole todettava pätemättömäksi vaan sen sijaan on annettava lähettäjälle mahdollisuus korjata vaaditun asiakirjan puuttuminen lähettämällä pyydetty käänös (ks. vastaavasti tuomio Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, 38 ja 53 kohta).

Asetuksen N:o 1393/2007 8 artiklan 3 kohdassa on sittemmin vahvistettu tämä periaate. Samankaltaista ratkaisua on käytettävä tilanteessa, jossa vastaanottava viranomais on laiminlyönyt sen, ettei ole lähettänyt asiakirjan vastaanottajalle viimeksi mainitun asetuksen liitteessä II olevaa vakiolomaketta.

Vakiolomakkeen lähettämättä jättäminen ja asiakirjan vastaanottamisesta kieltäytyminen asianmukaisen käänöksen puuttumisen vuoksi liittyvät kiinteästi yhteen, koska näissä molemmissa tilanteissa voidaan haitata sitä, että asiakirjan vastaanottaja käyttää oikeuttaan kieltäytyä vastaanottamasta kyseessä olevaa asiakirjaa.

On näin ollen asianmukaista katsoa, että näihin kahteen tilanteeseen on sovellettava samoja oikeudellisia seurauksia.”

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157:

”Vaikka asioissa, joissa annettiin tuomio 16.9.2015, Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603), ja määräys 28.4.2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316), oli kyse asiakirjan tiedoksiantomenettelystä, joka perustuu asetuksen N:o 1393/2007 II luvun 1 jaksoon, joka koskee asiakirjan lähettämistä jäsenvaltioiden nimeämien lähettävien ja vastaanottavien viranomaisten kautta, on kuitenkin siten, että – kuten tämän asetuksen 8 artiklan 4 kohdan sanamuodosta nimenomaisesti seuraa – samat säännöt koskevat tämän luvun 2 jaksossa tarkoitettuja oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantotapoja.”

Kysymys siitä, onko tiedoksianto pätemätön vai ainoastaan puutteellinen, vaikuttaa tiedoksiantopäivään (ks. tiedoksiantoasetuksen 8 artiklan 3 kohta ja vastaus kysymykseen 5).

Asiakirjojen tiedoksianto

Kysymys 3: Tuomioistuimen, jossa asiaa käsitellään, on analysoitava, onko tämä kieltäytyminen perusteltu. Sovellettavasta perusteesta säädetään tiedoksiantoasetuksen 8 artiklassa: Kieltäytyminen ei ole perusteltu, jos vastaanottaja ymmärtää tiedoksi annettujen asiakirjojen kieltä. Vastaanottajan kielen hallinnan arvioimiseksi tuomioistuimen on otettava huomioon yksittäistapauksen kaikki näkökohdat. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan vastaanottajan kielitaitoa koskeva todistustaakka on hakijalla. Aihetodisteet voidaan hyväksyä.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa *Ingenieurbüro Weiss*, C-14/07, EU:C:2008:264: ”Jotta tuomioistuin voisi päättää, ymmärtääkö tiedoksiannettavan asiakirjan vastaanottaja lähettävän jäsenvaltion kieltä, jolla tämä asiakirja on laadittu, sen on tutkittava kaikki ne seikat, jotka kantaja on sille tältä osin esittänyt.”

Tarkasteltavassa tapauksessa vastaanottaja asui 10 vuoden ajan (8-vuotiaasta 18-vuotiaaksi) jäsenvaltiossa 1, jonka virallisella kielellä asiakirjat on laadittu. Voidaan olettaa, että tavallisesti lapsi oppii sen valtion virallisen kielen, jossa hän käy koulua 10 vuotta. Tätä oletusta tukee se, että sopimusneuvottelut oli käyty jäsenvaltion 1 kielellä. Näiden tietojen perusteella tuomioistuin voi olla riittävän vakuuttunut siitä, että vastaanottaja ymmärsi asiakirjojen kieltä. Näin ollen kieltäytyminen asiakirjojen vastaanottamisesta ei ollut perusteltu. Tiedoksiantoasetuksessa ei säädetä tämän tilanteen seurauksista, vaan niihin sovelletaan tuomioistuintalton kansallista prosessioikeudellista lainsäädäntöä.

Huomautus kouluttajille: Osallistujat voisivat keskustella sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisista seurauksista, jossa seminaari järjestetään.

Kysymys 4: Jos tuomioistuin ei ole vakuuttunut siitä, että vastaanottaja ymmärtää kanteen kieltä, tuomioistuimen on annettava käänös tiedoksi vastaajalle. Tiedoksiantoasetuksen 8 artiklan 3 kohdassa todetaan selkeästi, että tiedoksianto ei ole pätemätön silloin, jos vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjoja – ei edes siinä tapauksessa, että tämä kieltäytyminen olisi perusteltu. Asiakirjojen tiedoksianto on näin ollen suoritettava siten, että asiakirjoista toimitetaan käänös vastaanottajan ymmärtämällä kielellä tai vastaanottavan valtion virallisella kielellä. Jos kante koostuu yhdestä pääasiakirjasta ja joukosta liiteasiakirjoja, herää kysymys siitä, pitääkö kaikki yksittäiset asiakirjat kääntää vai riittääkö se, että pääasiakirja käännetään.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa *Ingenieurbüro Weiss*, C-14/07, EU:C:2008:264: ”Kaikki nämä seikat huomioden asetuksen N:o 1348/2000 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ”tiedoksiannettavan asiakirjan” käsitettä, kun tämä asiakirja on haaste, on tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan sitä asiakirjaa tai niitä asiakirjoja, joiden hyvissä ajoissa tapahtuvalla

Asiakirjojen tiedoksianto

tiedoksiantamisella vastaajalle annetaan tilaisuus vedota oikeuksiinsa lähettäneessä valtiossa vireillä olevassa oikeudenkäynnissä. Tällaisen asiakirjan avulla on voitava varmasti yksilöidä ainakin vaatimuksen kohde ja syy sekä kehotus saapua tuomioistuimeen tai, vireillä olevan oikeudenkäynnin lajista riippuen, mahdollisuus hakea muutosta tuomioistuimessa. Asiakirjat, joilla on vain todisteen tehtävä ja jotka eivät ole välttämättömiä vaatimuksen kohteen ja syyn ymmärtämiseksi, eivät ole asetuksessa N:o 1348/2000 tarkoitetun haasteen olennainen osa.”

Tuomioistuimen on siis päätettävä tapauksen olosuhteiden perusteella, onko pääasiakirjan käännös riittävä vastaanottajan oikeuksien suojaamiseen vai pitääkö kaikki tai ainakin osa liiteasiakirjoista myös kääntää.

Kysymys 5: Tiedoksiantoasetuksen 8 artiklan 3 kohdassa todetaan selkeästi, että käännöksen puuttuminen ei tee tiedoksiantoa pätemättömäksi vaan kyseessä on korjattavissa oleva menettelyvirhe. Näin ollen jos tiedoksiantomenettelyn puutteet korjataan, ilman käännöstä toimitetun alkuperäisen asiakirjan tiedoksiantopäivä on se päivä, jonka perusteella tuomioistuinvaltion lainsäädännön mukainen määräaika lasketaan.

IV. Tapausselostus III

Tiedoksiantoasetuksen 14 artiklassa ei selvästi todeta, pitääkö asiakirjojen postitiedoksiannossa asiakirjat antaa vastaanottajalle henkilökohtaisesti vai riittääkö, että asiakirjat annetaan vastaanottajan tiloissa oleskelevalle henkilölle. Yksipuolisia tuomioita koskevassa tiedoksiantoasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa todetaan, että tuomioistuimet eivät saa antaa yksipuolista tuomiota tarkistamatta, onko postitse tiedoksi annettu asiakirja ”tosiasiallisesti annettu vastaajalle tai hänen asuntoonsa - -”. Tämä osoittaa, että tiedoksiantoasetuksessa ei edellytetä, että asiakirjat toimitetaan vastaanottajalle henkilökohtaisesti. Ratkaisevaa vaikuttaa sen sijaan olevan se, että tiedoksianto tapahtuu vastaanottajan asuinpaikassa.

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157:

”Tämän saman asetuksen 19 artiklan 1 kohdan b alakohdasta voidaan - - päätellä, että tiedoksi annettava asiakirja voidaan luovuttaa paitsi vastaanottajalle henkilökohtaisesti myös hänen poissa ollessaan hänen asunnossaan olleelle henkilölle. Luovuttaminen vastaajalle henkilökohtaisesti ei nimittäin ole aina käytännössä mahdollista. Asetuksessa N:o 1393/2007 ei näin ollen suljeta pois sitä, että kolmas voi tietyissä tilanteissa vastaanottaa kyseessä olevan asiakirjan.

- -

Asiakirjojen tiedoksianto

Vaikka kolmas henkilö voi pätevästi vastaanottaa oikeudenkäyntiasiakirjan vastaanottajan nimissä ja hänen lukuunsa, tämä mahdollisuus on siis kuitenkin varattava selkeästi rajattuihin tilanteisiin, jotta vastaanottajan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen voidaan taata mahdollisimman hyvin. Näin ollen asetuksessa N:o 1393/2007 oleva asunnon käsite on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan paikkaa, jossa asiakirjan vastaanottaja asuu ja oleskelee vakituisesti.

Lisäksi asetuksen N:o 805/2004 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa riitauttamattomia vaatimuksia koskevien haasteiden tiedoksiannosta säädetyn tavoin mahdollisuus, että kolmas henkilö vastaanottaa oikeudenkäyntiasiakirjan vastaanottajan sijaan, voi koskea vain vastaanottajan asunnossa olevia aikuisia, jotka voivat olla samassa osoitteessa asuvia vastaanottajan perheenjäseniä tai hänen tähän osoitteeseen palkkaamiaan työntekijöitä.”

Tästä päätöksestä seuraa, että tarkasteltavassa tapauksessa tiedoksianto voidaan suorittaa antamalla kirje vastaanottajan veljelle, joka oleskelee vastaanottajan talossa. Ongelmana on kuitenkin yhä se, että tuomioistuimien ei ole koskaan saanut veljen allekirjoittamaa vastaanottotodistusta. Kysymys kuuluu, onko postin vahvistus siitä, että kirje oli annettu vastaanottajan veljelle vastaanottajan asuinpaikassa, riittävä. Koska tiedoksiantoasetuksen 14 artiklassa todetaan selkeästi, että vastaanottotodistus voidaan korvata vastaavalla asiakirjalla, vastaus on myönteinen. On kuitenkin tärkeää, että posti on kirjannut vähintään kaikki ne tiedot, jotka olisivat ilmenneet vastaanottotodistuksesta, eli myös kirjeen vastaanottaneen henkilön allekirjoituksen.

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157:

”Kuten asetuksen N:o 1393/2007 14 artiklan sanamuodosta seuraa, tiedoksiantoa postitse ei kuitenkaan ole välttämättä tehtävä kirjatulla kirjeellä vastaanottotodistusta käyttäen. Kyseisessä säännöksessä nimittäin täsmennetään, että tällainen tiedoksianto voidaan toimittaa myös kirjattua kirjettä, johon on liitetty vastaanottotodistus, vastaavaa lähetystä käyttäen.

Tässä 14 artiklassa tarkoitetun vastaavan lähetyksen käsitteen tarkoituksen ja ulottuvuuden määrittelemistä varten on täsmennettävä, että kyseisen säännöksen tavoitteesta, sellaisena kuin se kuvaillaan tämän tuomion 75–77 kohdassa, seuraa, että ”vastaavaksi lähetyskeksi” voidaan luokitella kaikki oikeudenkäyntiasiakirjan tiedoksiantotavat ja niitä koskeva näyttö, joilla annetaan takeet, jotka ovat verrattavissa kirjattuna kirjeenä, johon on liitetty vastaanottotodistus, postitse tehdyn lähetyksen takeisiin.”

V. Tapausselostus IV

Tiedoksiantoasetuksen 15 artiklan mukaan hakija voi tarkasteltavassa tapauksessa ottaa yhteyttä toimivaltaiseen haastemieheen jäsenvaltiossa 2 haasteen tiedoksiannon suorittamiseksi. On kuitenkin mainittava, että tiedoksiantoasetuksen 15 artiklassa ei vahvisteta tällaista mahdollisuutta kaikkien jäsenvaltioiden osalta. Asetuksen 15 artiklan soveltaminen riippuu sen jäsenvaltion kansallisesta lainsäädännöstä, jossa tiedoksianto on määrää suorittaa. Asetuksen 15 artiklaa voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että kansallinen lainsäädäntö mahdollistaa suorat tiedoksiannot oikeusviranomaisten tai muiden toimivaltaisten henkilöiden välityksellä.

Harjoitustehtävä:

Etsi toimivaltainen viranomainen, jos vastaajan kotipaikka on Ranska, 37042 Tours.

=> Hyödynnä tietoja osoitteessa https://beta.e-justice.europa.eu/373/FI/serving_documents.

Sinut ohjataan edelleen sivustolle <http://cnhj.huissier-justice.fr/Annuaire.aspx>, josta löydät luettelon haastemiehistä antamalla postinumeron 37042.

D. Liite

Asiakirjojen tiedoksianto - Sarja tapausselostuksia⁸

I. Alkuskenaario

Saksalaisen tuomioistuimen on annettava asiakirja tiedoksi kolmelle henkilölle: A asuu Irlannissa, B:n kotipaikka on Tanskassa ja C asuu Puolassa.

Kysymys: Voiko jostakin ylikansallisesta välineestä olla apua?

II. Tapausselostus I

Tuomioistuimen jäsenvaltiossa 1 on annettava asiakirja tiedoksi vastaajalle, joka asuu jäsenvaltiossa 2. Kun asia oli pantu vireille, haaste oli annettu asianmukaisesti tiedoksi vastaajalle, ja tuomioistuin oli pyytänyt vastaajaa ilmoittamaan sellaisen edustajan osoitteen jäsenvaltiossa 1, joka olisi oikeutettu vastaanottamaan oikeudenkäyntiasiakirjoja vastaajan puolesta. Vastaaja ei kuitenkaan ole ilmoittanut osoitetta. Tästä syystä tuomioistuin haluaa soveltaa kansallisen lainsäädäntönsä prosessioikeudellista sääntöä, jonka nojalla tuomioistuin voi jättää asiakirjat tosiasiallisesti toimittamatta, mikäli ulkomailla asuva vastaaja ei ole ilmoittanut edustajansa osoitetta tuomioistuINVALTIOSSA. Tämän säännön nojalla asiakirja voitaisiin antaa tiedoksi yksinkertaisesti niin, että tuomioistuin sisällyttää asiakirjan oikeudenkäyntiaineistoon.

Kysymys 1: Onko tuomioistuimella oikeus soveltaa tätä kansallisen lainsäädännön prosessioikeudellista sääntöä ja antaa asiakirja tiedoksi sisällyttämällä se oikeudenkäyntiaineistoon?

Kysymys 2: Miten tuomioistuin voisi menetellä eurooppalaisen tiedoksiantoasetuksen mukaan?

Harjoitustehtävät:

(1) Etsi toimivaltainen vastaanottava viranomainen tapaukselle, jossa asiakirja on annettava tiedoksi henkilölle, jonka sijaintipaikka on Saksa, Swisttal, postinumero 53913.

(2) Etsi tiedoksiantopyynnön laadinnassa käytettävä asianmukainen lomake ja täytä vastaanottavaa viranomaista koskevat tiedot; mitä kieltä tulee käyttää?

(3) Miten lomake pitää lähettää vastaanottavaan tuomioistuimeen?

⁸Professori tohtori Stefan Huber on laatinut tämän esityksen hankkeen ”Better applying European cross-border procedures: legal and language training for court staff in Europe” (suom. ”Eurooppalaisten rajat ylittävien menettelyjen soveltamisen parantaminen: eurooppalaisen tuomioistuinhenkilöstön oikeudellinen ja kielikoulutus”) yhteydessä, avustussopimuksen numero: 806998.

(4) Miten vastaanottavan viranomaisen tulee reagoida?

III. Tapausselostus II

Herra Who on nostanut sopimusta koskevan kanteen jäsenvaltion 1 tuomioistuimessa. Kanne on annettava tiedoksi vastaajalle, joka asuu jäsenvaltiossa 2. Jäsenvaltiossa 1 tuomioistuin järjestää asiakirjojen tiedoksiannon. Kantaja pyytää tuomioistuinta lähettämään jäsenvaltion 1 kielellä laaditun kanteen vastaajalle postitse ilman käännöstä asian käsittelyn nopeuttamiseksi ja rahan säästämiseksi. Kantaja selittää, että vastaaja osaa jäsenvaltion 1 kieltä.

Kysymys 1: Miten suojataan vastaajan edut?

Kysymys 2: Miten tuomioistuimen olisi meneteltävä, jos vastaajalle ei ole ilmoitettu, että hänellä on oikeus kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa?

Kysymys 3: Vastaaja, joka on 30-vuotias, kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa. Mitä oikeudellisia seurauksia siitä on, jos sopimusneuvottelut on käyty kokonaisuudessaan jäsenvaltion 1 kielellä ja jos vastaaja on viettänyt 10 vuotta elämästään (8-vuotiaasta 18-vuotiaaksi) kyseisessä jäsenvaltiossa?

Kysymys 4: Vastaaja kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa. Mitä oikeudellisia seurauksia siitä on, jos tuomioistuin ei ole vakuuttunut siitä, että vastaaja osaa jäsenvaltion 1 kieltä? Kanne koostuu yhdestä pääasiakirjasta ja joukosta muuta sopimukseen liittyvää asiakirja-aineistoa (liiteasiakirjoista).

Kysymys 5: Kantaja oli nostanut kanteen vain muutamaa päivää ennen määräajan umpeutumista. Vastaaja sai kanteen 1. helmikuuta mutta kieltäytyi vastaanottamasta sitä. Vastaaja sai käännöksen kanteesta 3. maaliskuuta. Milloin kanne katsotaan tiedoksi annetuksi määräajan laskennassa?

IV. Tapausselostus III

Tuomioistuimen jäsenvaltiossa 1 on annettava asiakirja tiedoksi vastaajalle, joka asuu jäsenvaltiossa 2. Tuomioistuin päättää toimittaa asiakirjan postitse. Tuomioistuin ei saa koskaan vastaanottotodistusta. Postista kuitenkin vahvistetaan, että kirje oli annettu herra Whylle vastaajan osoitteessa. Herra Why on vastaajan 34-vuotias veli. Tämä oli viettänyt lomansa vastaajan luona.

Asiakirjojen tiedoksianto

Kysymykset: Onko asiakirja annettu tiedoksi asianmukaisesti tiedoksiantoasetuksen mukaan? Antaako tiedoksiantoasetus mahdollisuuden yksipuoliseen tuomioon, mikäli vastaaja ei milloinkaan saavu oikeuteen?

V. Tapausselostus IV

Jäsenvaltion 1 lainsäädännön mukaan kantajien on järjestettävä kantelun tiedoksiantaminen pyytämällä haastemiestä antamaan asiakirjan tiedoksi. Vastaaja asuu jäsenvaltiossa 2, jossa noudatetaan samanlaista menettelyä.

Kysymys: Voiko kantaja ottaa suoraan yhteyttä haastemieheen jäsenvaltiossa 2 järjestääkseen kanteensa tiedoksiannon?

<p>Harjoitustehtävä: Etsi toimivaltainen viranomainen, jos vastaajan kotipaikka on Ranska, 37042 Tours.</p>
--